

D. “ TE RODEN DUIFHUIZE ”, Moenstraat 10

De gedenkplaat naast het
witgeschilderd kapelletje
wijst er ons op: hier op het
Goed te Roden Duifhuize
(Rouge Coulombier)
aanschouwde in 1802
weldoener-pastoor
Stefaan-Modest GLORIEUX
het eerste levenslicht.

Net als de toegangspoort is de duiventoren (midden de hofplaats) een beschermd monument. Deze mooie bakstenen constructie (met twee brandgevels, een zadeldak en een verdieping waar binnenin honderden nisjes voorkomen) dateert uit 1751 (cf. de smeedijzeren ankers). De Roden Duifhuize was van oudsher een grote bewalde hofstede met vele gronden die zich zowel in de kasselrij Kortrijk als op het Doornikse gedeelte van Sint-Denijs uitstrekten.

Het Glorieux-tijdperk van de hoeve vangt aan in 1799: door het huwelijk van de dochter des huizes, de Vlaamse Rosa Buysens, met Etienne Glorieux, een Waal uit Dottenijs. De inzegening gebeurde stilletjes: in de beste kamer van de boerderij door de ondergedoken Sint-Denijse pastoor Corselis (Franse Tijd: Beloken Tijd voor priesters die de eed van trouw aan de Republiek hadden geweigerd). ‘Herenboer’ Etienne, alias Stephanus, fungeerde van 1815 tot 1830 (Koninkrijk der Nederlanden onder Willem I) als burgemeester van Sint-Denijs. De oudste zoon uit zijn kroostrijk gezin, Stefaan-Modest, werd in 1825 tot priester gewijd; als onderpastoor en daarna pastoor in Ronse voerde hij een kwarteeuw lang met tal van gedurfde initiatieven een verbeterde strijd om de diepe nood van verschillende categorieën behoeftigen en verdrukten te lenigen. Zo ont-popte zich een Sint-Denijse boerenzoon ten tijde van ‘Arm Vlaanderen’ tot een sociale baanbreker van formaat. De jongste broer van pastoor Glorieux was Désiré. Hij trad in de voetsporen van zijn vader als pachter van de Roden Duifhuize én als burgemeester van zijn dorp (1856-1864). Uiteindelijk echter moest hij wegens de politieke moeilijkheden in de nasleep van de ‘kerkhof-affaire’ omstreeks 1876 de hoeve verlaten.

De volgende uitbater werd Cyrille Samain-Yserbyt; ook hij werd (in 1884) burgemeester en bovendien provincieraadslid. In de 20^e eeuw bleef de familie Samain van vader op zoon het bedrijf runnen: Edgar Samain-Busschaert, Cyriel Samain-Snoeck, Dirk Samain-Bevernage. Laatstgenoemde, eerst en vooral veearts, zal in de toekomst nog slechts voor een stukje als boer aan het werk zijn. Onlangs (in 2010) werd de hoeve met het grootste gedeelte van de grond aangekocht door Johan Vanhemmens-Spincemaille. De nieuwe eigenaar is van plan deze geklasseerde hoeve te restaureren.

“ GLORIEUXPAD ”

Nabij de hoeve loopt een wandelpad naar de Streyestraat. Laten we deze voetwegel in de richting van het dorpscentrum maar het ‘Glorieuxpad’ noemen, omdat we geredelijk aannemen dat 200 jaar geleden deze inmiddels bekende Sint-Denijzenaar er als jongetje (van 1806 tot 1814) dagelijks gebruik van maakte: naar school of naar de kerk.

* Wie van “de Roden Duifhuize” naar de volgende locatie toe niet te voet over het ‘Glorieuxpad’ wenst te gaan, moet met fiets of wagen eerst terug naar de hoofdweg (de Moenstraat) om dan richting dorp na enkele honderden meter links de Streyestraat af te dalen naar “de Rode Poort”.